

“Kính coong, kính coong!” Heo con lao vút qua cửa nhà sóc con, đúng lúc sóc ta đang xách giỏ nấm về nhà.

“Cẩn thận đấy sóc con ơi! Cẩn thận! Ôi, Không!” Vì phóng nhanh quá nên heo con không kịp phanh lại!

“XOẸT” một tiếng rõ to! Heo con va phải chiếc giỏ của sóc con, khiến nấm trong giỏ văng tung toé khắp đường. Sóc con sợ hết hồn.

“Ôi trời ơi!” Heo con hét lên.

“Sóc con ơi, thành thật xin lỗi cậu!”

Dù rất muốn nói thế nhưng chẳng hiểu sao heo con không thể mở miệng thành lời.

Nói xin lỗi ư? Xấu hổ quá! Thôi, kệ vậy.

Heo con nuốt lời xin lỗi vào bụng rồi tiếp tục đạp xe đi.

“Kính coong, kính coong!” Heo con băng qua sân nhà bà trâu. Bà đang tất bật phơi quần áo.

“Ôi, cẩn thận! Ôi, không!” Lần này, cũng vì đạp xe quá nhanh, cậu chàng xô đổ thanh phơi quần áo của bà trâu.

